

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212221364
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2212221364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: X. N., nar. XX.X.XXXX, bytom X. M., E. XXXX/XX, zastúpeného AK: JUDr. Miroslav Kučera, advokát, so sídlom Bratislava, Krajinská 30, proti žalovaným: 1. F. N., nar. X.X.XXXX, bytom O., V. X, 2. W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., V. X, obaja zastúpení AK: JUDr. Marcela Kuchariková, so sídlom Šamorín, Hlavná 25, 3. mal. F. N., nar. X.X.XXXX, bytom u žalovanej 1., zastúpený žalovanou 1., o určenie veci do dedičstva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7C/40/2013-242 zo dňa 1. marca 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaným **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. uložil žalobcovi zaplatiť žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie použitím § 460, § 144, § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj procesnými ustanoveniami § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.
3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že pôvodný žalobca Y. N.ili so žalovanou 1. Manželstve, počas ktorého žalovaná 1. na základe splnomocnenia od žalobcu, ktoré podpísal vo výkone trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou pred notárkou, odpredala ich spoločný rodinný dom patriaci do BSM. Žalobca bol v čase od 28.11.2009 do 14.4.2010 vo väzbe a následne do 28.11.2011 vo výkone trestu odňatia slobody. Všeobecnou plnou mocou zo dňa 9.3.2011, udelil žalobca splnomocnenie, aby ho v plnom rozsahu zastupovala vo všetkých právnych úkonoch súvisiacich s predajom nehnuteľnosti vedené na katastrálnom úrade G., Správa katastra Dunajská Streda, okres Dunajská Streda, obec O., katastrálne územie W., zapísané na LV č. XXXX, parc. č. 659/1, 659/2, 660/4, 660/5, a stavba - rodinný dom súp. č. XXX, na parcele č. 660/5, 659/1 a 659/2. Splnomocnenie udelil najmä na uzavretie zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy, kúpnej zmluvy, uzavretie o podpísanie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, návrhu na vklad kúpnej zmluvy do príslušného katastra nehnuteľností, k prebratiu kúpnej ceny na účet splnomocnenca, prepis energií a médií, ako i na všetky ďalšie týmto súvisiace úkony. Toto splnomocnenie udelil bez obmedzenia a prehlásil, že si je vedomý právnych následkov generálnej plnej moci. Splnomocnenie bolo osvedčené pravosťou podpisu notárkou JUDr. Dalmou Nürnberggerovou. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi Y. N. zastúpený podľa splnomocnenia zo dňa 9.3.2011 F. N. a F. N. a kupujúcimi Mgr. V. M. a Mgr. F. M. uzavretej dňa 25.5.2011 medzi predávajúcimi a kupujúcimi vyplýva, že predmetom zmluvy je prevod vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, a to rodinný dom súp. č. XXX, v

O., ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľnosti Katastrálneho úradu v Trnave, Správa katastra Dunajská Streda, katastrálne územie W., na LV č. XXXX, postavený na parcele reg. C KN č. 660/5, iná budova bez súpisného čísla postavená na parcele registra C KN č. 659/1, iná budova bez súpisného čísla postavená na parcele reg. C KN č. 659/2, pozemky registra C KN parc. č. 659/1 - zastavené plochy a nádvorcia, parc. č. 659/2 - zastavené plochy a nádvorcia, parc. č. 660/4 - záhrada a parc. č. 660/5 - zastavené plochy a nádvorcia. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 135.000,- Eur (vrátane pozemku) a dohodli sa o vyplatení kúpnej ceny: a) kúpna cena 3.000,- Eur zaplatili kupujúci v hotovosti; b) kúpnu cenu vo výške 26.000,- Eur zaplatia kupujúci v deň podpisu kúpnej zmluvy bankovým prevodom; c) tretiu časť kúpnej ceny vo výške 23.219,93 Eur zodpovedajúcej nároku VÚB a.s. ako záložného veriteľa na základe úverovej zmluvy registračné číslo: 001/079313/06-001/00 zaplatia kupujúci na úverový účet predávajúcich; d) štvrtú časť kúpnej ceny vo výške 29.285,38 Eur zodpovedajúcej nároku O. ako záložného veriteľa voči predávajúcim na základe úverovej zmluvy registračné číslo: 001/079313-08-002/000 zaplatia kupujúci na úverový účet predávajúcich; e) piatu časť kúpnej ceny vo výške 20.394,62 Eur sumu zodpovedajúcu nároku ŠFRB ako záložného veriteľa zaplatia kupujúci na účet ŠFRB; f) šiestu časť kúpnej zmluvy vo výške 33.100,07 Eur zaplatia na účet predávajúcich. Žalovaná splatila okrem úverov uvedených v kúpnej zmluve aj odmenu BINREAL, s.r.o. realitnej kancelárii za sprostredkovanie predaja, zaplatila ŠFRB nedoplatok za 8 splátok vo výške 769,89 Eur. O. a.s. titulom úverového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (american express) zaplatila žalovaná 1. sumu 2.647,00 Eur, Prvej stavebnej sporiteľni stavebný úver č. 1768170001 sumu 9.568,61 Eur a dlžné splátky ŠFRB v sume 1.443,45 Eur. Z dedičského spisu po neb. Y. N. sp. zn. 8D/42/2014 vyplýva, že nebohý zomrel ako bezmajetný, preto bolo dedičské konanie v zmysle § 175 písm. h/ ods. 1 zastavené.

4. Z vykonaného dokazovania okresný súd právne uzavrel, že v konaní nevyšla najavo žiadna skutočnosť, ktorá by potvrdila, že žalovaná 1. sa počas trvania manželstva bezdôvodne obohatila, preto žalobu zamietol. Poručiteľ Y. N. v čase smrti nevlastnil žiaden majetok. Žalovaná 1. nepochybne preukázala, že kúpna cena z predaja domu patriaceho do BSM bola spotrebovaná na spoločné dlhy. Nebolo preukázané, že by žalovaná 1. z kúpnej ceny patriacej do spoločného majetku disponovala iba výlučne sama na svoje potreby. Na základe dohody o splnomocnení, je žalovaná 1. oprávnená zastupovať splnomocniteľa pri všetkých právnych úkonoch spojených s konaniami uvedenými v splnomocnení. Dohoda bola podpísaná obidvomi stranami a podpis Y. N. bolo osvedčené dňa 21.7.2010. Bolo preukázané, že žalovaná 1. pri vrátení spoločných úverov, pôžičiek a dlhov postupovala zákonným spôsobom na základe splnomocnenia, že okrem dlžôb vrátených žalovanou 1. mal poručiteľ aj iné dlhy a nedoplatky. Žalovaná 1. vrátila úvery, pôžičky a odmeny za sprostredkovanie celkom vo výške 90.328,83 Eur, pričom rozdiel medzi kúpnu cenou a zaplatenými dlhmi je 44.671,17 Eur. Sporné bolo medzi stranami, z koho peňazí bolo financované zakúpenie stavebného pozemku cca 1 milión Sk. Pôvodný žalobca tvrdil, že stavebný pozemok kúpili spoločne z kúpnej ceny bytu v O. na Q. rade č. XX 1.450.000,- Sk. Zo spisu však vyplýva, že stavebný pozemok bol zakúpený z kúpnej ceny bytu na Q. rade v O., ktorí vlastnili rodičia žalovanej 1. (svedkovia H. O. a K. O.), ktorí chceli dcére s manželom pomôcť finančne, preto predali byt, z tejto kúpnej ceny bol zakúpený pozemok. Zvyšok z kúpnej ceny previedli na účet dcéry. Mali v úmysle darovať pozemok iba dcére, napriek tomu pozemok bol kúpený v prospech oboch manželov do BSM. Je známa skutočnosť, že v čase predaja (predmetná kúpna zmluva) v lokalite predávanej nehnuteľnosti bola predajná cena stavebného pozemku cca 70 eur/m². Približne teda stavebný pozemok mal hodnotu 50.000,- Eur. Tvrdenie žalobcu, že nevedel, čo podpisuje a splnomocnenie mu bolo iba podsunuté, je účelové, nakoľko podpisoval aj do knihy osvedčovania pravosti podpisov zákonným spôsobom.

5. Žalovaní mali v konaní plný úspech, preto bol žalobca zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmenil a žalobe vyhovel s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že odôvodnenie žaloby nemá žiadnu logiku a vychádza z neznámych skutočností, ktoré v konaní nevyšli najavo. Žalovaná 1. nemala od nebohého Ladislava Klimeka žiadne splnomocnenie k tomu, za akú cenu môže nehnuteľnosť predať, preto ju predať za sumu ako predala nemala. Nebohý chcel vec zjednodušiť, keď už nehnuteľnosť bola predaná, aby mu bola vyplatená polovica kúpnej ceny, ktorú si ponechala v plnej výške pre seba žalovaná 1., po odpočítaní všetkých dlhov, ktoré boli povinní obaja bývalí manželia splatiť. Okresný súd v bode 19 odôvodnenia

rozsudku uvádza nepravdu, že kúpna cena z predaja domu patriaca do BSM bola spotrebovaná na spoločné dlhy. Celú kúpnu cenu si žalovaná ponechala pre seba, nebola oprávnená ponechať si celú kúpnu cenu za dom pre seba a vyporiadať BSM účastníkov, ale polovicu kúpnej ceny mala vyplatiť nebohému poručiteľovi. Odseky 20, 21, 22 rozsudku sú nepreskúmateľné. Odsek 23 odôvodnenia rozsudku nemá žiadnu logiku, s vecou nesúvisí.

7. Žalovaní odvolanie nepodali, k odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili a uviedli, že napadnutý rozsudok navrhujú ako vecne správny potvrdiť. Žalovaná 1. prijala kúpnu cenu za predané nehnuteľnosti počas manželstva s pôvodným žalobcom a nakoľko nehnuteľnosti boli súčasťou ich BSM, tak aj prijaté prostriedky tvorili predmet BSM. Tvrdenie pôvodného žalobcu, že mu žalovaná 1. mala vyplatiť 1 prijatej kúpnej ceny (jej zostatku) nemá žiadny zo zákonných predpokladov pre vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúcich z § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Bolo preukázané, že žalovaná 1. disponovala s nehnuteľnosťami so súhlasom manžela a na základe kvalifikovanej plnej moci udelennej manželom, teda právny úkon je z pohľadu tak § 39, ako aj § 145 Občianskeho zákonníka, úkonom platným. Výška kúpnej ceny nie je zákonnou náležitosťou udelennej plnej moci a jej absencia nespôsobuje neplatnosť splnomocnenia ani právneho úkonu vykonaného na základe neho, teda uzatvorenia kúpnej ceny. Žalovaná 1. v spore preukázala použitie kúpnej ceny na splatenie úverov, pôžičiek a ostatných dlhov pochádzajúcich z manželstva. Sama počas trvania manželstva nemohla vyporiadať BSM, v spore sa žalobca nedomáha vyporiadania BSM po rozvoде, ale vydania bezdôvodného obohatenia.

8. K vyjadreniu žalovaných k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalobca a uviedol, že žalovaná 1. pôvodného žalobcu podviedla a peniaze, ktoré mu mala vyplatiť si ponechala pre seba. Kúpna zmluva je neplatná od počiatku, pretože absentuje dohoda o kúpnej cene, čo je podstatná náležitosť zmluvy. Žalovaná 1. nikdy nemala splnomocnenie od pôvodného žalobcu, že môže i v jeho mene predať nehnuteľnosť. Splnomocnenie bolo na iné záležitosti, bolo sfaľované.

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

11. Predmetom konania na súde prvej inštancie v zmysle uznesenia č. k. 11C/40/2013-165 zo dňa 16.12.2014 je určenie, že suma 31.050,035 Eur spolu s 8 % úrokom z omeškania z tejto sumy ročne od 23.11.2012 až do zaplatenia, ktorú bola povinná zaplatiť žalovaná 1. za života nebohému Y. N., patrí do dedičstva po nebohom poručiteľovi Y. N..

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne ako I. výrokom žalobu zamietol a II. výrokom uložil žalobcovi zaplatiť žalovaným náhradu trov konania, s poukazom na odvolacieho dôvody prezentované žalobcom.

13. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní

dostatočným spôsobom preukázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná, i keď z iných dôvodov a na základe odlišného právneho posúdenia, keď podľa odvolacieho súdu je na daný prípad potrebné aplikovať aj ust. § 143 Občianskeho zákonníka ako procesné ustanovenia § 132, § 150 ods. 1 CSP, ktoré sú pre posúdenie veci potrebné.

14. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie zákonné ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka na danú vec neaplikoval, pričom to bolo pre posúdenie veci potrebné, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k novej aplikácii tohto ustanovenia.

15. Na výzvu odvolacieho súdu podľa § 382 CSP k možnému použitiu ust. § 143 Občianskeho zákonníka zareagovali žalovaní, ktorí uviedli, že počas trvania manželstva manželia predali rodinný dom kúpnu zmluvou zo dňa 25.5.2011 s dohodnutou kúpnu cenou 135.000,- Eur. Suma 53.608,18 Eur, ktorú dostala žalovaná 1. darom od svojich rodičov na kúpu pozemku a stavbu rodinného domu, nepatrí do BSM, po jej odpočítaní od kúpnej ceny zostáva suma 81.391,82 Eur. Keďže z kúpnej ceny žalovaná 1. uhradila zostatky úverov a dlhov pochádzajúcich z manželstva vo výške 90.328,83 Eur, znamená, že časť spoločných dlhov vo výške 8.937,01 Eur zaplatila zo svojich výlučných prostriedkov (90.328,83 Eur - 81.391,82 Eur).

16. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

17. Z hľadiska subjektov a obsahu majetkových vzťahov treba v manželstve rozlišovať majetkové vzťahy manželov k veciam v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 143 Občianskeho zákonníka), ďalej majetkové vzťahy manželov k veciam v ich podielovom spoluvlastníctve (napríklad ktoré nadobudli spoločne pred uzavretím manželstva alebo a trvania manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia) a napokon majetkové vzťahy jednotlivých manželov samostatne k veciam, ktoré tvoria predmet ich oddeleného majetku (ktoré nadobudol každý z nich samostatne pred uzavretím manželstva alebo ktoré slúžia osobnej potrebe jedného z manželov alebo výkonu jeho povolania alebo ktoré boli len jednému z nich vydané v rámci predpisov o reštitúcii majetku alebo ktoré nadobudol len jeden z nich po uzavretí manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia alebo po uzavretí manželstva aj iným právnym titulom, pokiaľ vznik oddeleného vlastníctva len jedného z nich zodpovedá manželmi uzatvorenej dohode podľa § 143a Občianskeho zákonníka).

18. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov je právny vzťah, ktorý je nerozlučne spätý s existenciou manželstva. Zánikom manželstva, smrťou jedného z manželov alebo jeho vyhlásením za mŕtveho zaniká aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Súčasťou konania o dedičstve je aj proces vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva medzi poručiteľom a jeho pozostalým manželom. Predpokladom vyporiadania v dedičskom konaní je jednak existencia majetku, ktorý tvoril bezpodielové spoluvlastníctvo poručiteľa a pozostalého manžela, a jednak skutočnosť, že počas života poručiteľa sa nezačalo konanie na súde o vyporiadanie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ak sa takéto konanie začalo, súdny komisár počká na záverečné rozhodnutie v danom konaní a do dedičstva zahrnie majetok, príp. dlhy v súlade s daným rozhodnutím, ktorým je viazaný. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva poručiteľa a pozostalého manžela v dedičskom konaní je pozostalý manžel účastníkom konania, aj keď nie je dedičom, a to v časti konania, v ktorej sa vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo jeho a poručiteľa. Obdobne je to i v situácii, ak zanikne manželstvo rozvodom počas života poručiteľa, avšak medzi poručiteľom a bývalým manželom nedošlo počas života poručiteľa k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva a ku dňu smrti poručiteľa neprešli tri roky od zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva rozvodom. Aj v takom prípade, ak nebola medzi nimi za života poručiteľa uzavretá dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva a ani sa nezačalo o jeho vyporiadaní konanie na súde, vyporiada sa bezpodielové spoluvlastníctvo v konaní o dedičstve. Účastníkom dedičského konania je takto aj bývalý manžel poručiteľa v časti konania, v ktorej dôjde k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva.

19. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a existovalo v čase jeho zániku, teda ku dňu právoplatnosti rozsudku súdu o rozvođe manželstva účastníkov. Základnou zásadou pri vykonaní vyporiadania je, že podiely oboch manželov sú rovnaké. S prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, je možné podiely určiť aj iným pomerom. Ďalšou zásadou je, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok. Zároveň je každý z manželov povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený majetok. Pre posúdenie výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich (a naopak), nie je rozhodujúce, o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila zo spoločných prostriedkov manželov. Treba tiež zdôrazniť, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou strán sporu. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Tá ktorá strana má teda povinnosť tvrdenia (v čase konania pred súdom prvej inštancie podľa § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP a povinnosť dôkazu § 120 ods. 1 OSP, aktuálne § 132 CSP.

20. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

21. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

23. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

24. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

25. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

26. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a

povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

27. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

28. V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované. Krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Je preto vždy na strane, ktorá tvrdí, že jej práva boli dotknuté, aby preukázala, že jej nárok patrí. Pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno žalobe vyhovieť.

29. Strany majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ňou tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Súd musí teda zo zákona preskúmať, či skutkové tvrdenia žalobcu sú dôvodné, a pokiaľ ich žalobca v konaní jednoznačne nepreukáže, nemôžu sa na základe skutkového stavu uvedeného v žalobe domáhať zaplataenia požadovanej sumy. V sporovom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a povinnosť dôkazná (§ 132 CSP) pre obe strany sporu sú teda odlišné a celkom samostatné.

30. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo, musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

31. Skutočnosti a dôkazy, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje § 366 CSP). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli produkované.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že 9.3.2011 Y. N. udelil všeobecnú plnú moc F. N. (žalovaná 1.), aby ho v plnom rozsahu zastupovala vo všetkých právnych úkonoch súvisiacich s predajom nehnuteľnosti vedené na katastrálnom úrade G., Správa katastra Dunajská Streda, okres Dunajská Streda, obec O., katastrálne územie W. zapísané na LV č. XXXX, parc. č. 659/1, 659/2, 660/4, 660/5, a stavba - rodinný dom súp. č. XXX, na parcele č. 660/5, 659/1 a 659/2. Splnomocnenie udelil najmä na uzavretie zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy, kúpnej zmluvy, uzavretie o podpísanie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, návrhu na vklad kúpnej zmluvy do príslušného katastra nehnuteľností, k prebratiu kúpnej ceny na účet splnomocnenca, prepis energií a médií ako i na všetky ďalšie týmto súvisiace úkony. Splnomocnenie udelil bez obmedzenia a prehlásil, že si je vedomý právnych následkov generálnej plnej moci (pravosť podpisu Y. N. bola osvedčená pracovníčkou poverenou notárkou JUDr. Dalmou Nürnbergerovou). Kúpnu zmluvu, ktorej predmetom je prevod vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a to rodinný dom súp. č. XXX, v O. ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľnosti Katastrálneho úradu v G. Správa katastra Dunajská Streda, katastrálne územie Mliečno na LV č. XXXX postavený na parcele reg. C KN č. 660/5, iná budova bez súpisného čísla postavená na parcele registra C KN č. 659/1, iná budova bez súpisného čísla postavená na parcele reg. C KN č. 659/2, pozemky registra C KN parc. č. 659/1 - zastavené plochy a nádvoría, parc. č. 659/2 - zastavené plochy a nádvoría, parc. č. 660/4 - záhrada a parc. č. 660/5 - zastavené plochy a nádvoría, uzavreli dňa 25.5.2011 ako predávajúci Y. N. (zastúpený F. N.) a F. N., a kupujúcimi Mgr. V. M. a Mgr. F. M.. Účastníci zmluvy sa dohodli na kúpnej cene 135.000,- Eur, a na jej vyplatené spôsobom: prvá časť kúpnej ceny vo výške 3.000,- Eur zaplatili kupujúci v hotovosti sprostredkovateľovi predaja, druhú časť kúpnej ceny vo výške 26.000,- Eur zaplatia kupujúci v deň podpisu kúpnej zmluvy bankovým prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v G., a.s., tretiu časť kúpnej ceny vo výške 23.219,93 Eur zodpovedajúcej nároku VÚB a.s. ako záložného veriteľa voči predávajúcim na základe úverovej zmluvy registračné číslo: 001/079313/06-001/00 zaplatia kupujúci na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo O., a.s., štvrtú časť kúpnej ceny vo výške 29.285,38 Eur zodpovedajúcej nároku VÚB ako záložného veriteľa voči predávajúcim na základe úverovej zmluvy registračné číslo: 001/079313-08-002/000 zaplatia kupujúci na č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo O., a.s., piatu časť kúpnej ceny vo výške 20.394,62 Eur zodpovedajúcu nároku ŠFRB ako záložného veriteľa voči predávajúcim zaplatia kupujúci na účet ŠFRB č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v X. banka M., a.s., šiestu časť kúpnej zmluvy vo výške 33.100,07 Eur zaplatia kupujúci na účet predávajúcich č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v G., a.s. Uznesením sp. zn. 8D/42/2014, Dnot 64/2014 zo dňa 11.6.2014 bolo konanie v dedičskej veci po poručiteľovi Y. N. (zomrelom dňa 13.3.2014) zastavené podľa § 175h ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Z dedičského spisu po neb. Y. N. pod č. 8D/42/2014 vyplýva, že nebohý zomrel ako bezmajetný preto bolo dedičské konanie v zmysle § 175 písm. h/ ods. 1 (nemajetnosť) zastavené. Z odôvodnenia vyplýva, že do dedičského konania prihlásili svoju pohľadávku veriteľa Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. z titulu nedoplatkov na poistnom v celkovej výške 1310,10 eur. Rozvedená manželka, F. N. si prihlásila svoju pohľadávku z titulu nezaplateného výživného za obdobie od 12/2011 do 2/2014 v celkovej výške 1437,43 Eur a Mesto Dunajská Streda titulu nedoplatku na miestnom poplatku za komunálne odpady vo výške 27,37 eur. Sestra poručiteľa L. W. na predbežnom vyšetrení uviedla, že poručiteľ žiaden majetok nezanechal, čo potvrdil aj Mestský úrad Dunajská Streda dňa 4.6.2014. Dňa 30.8.2006 uzavreli Y. N. ako dlžník a F. N. ako spoludlžníčka so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky reg. č. 001/079313/06-001/00 s dohodnutou výškou úveru 705.250,- Sk/23.410,01 Eur. Dňa 9.6.2008 uzavreli Y. N. a F. N. ako dlžníci so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky reg. č. 001/079313/08-002/00, pričom podľa Prílohy bola celková čiastka úveru 850.000,- Sk/28.214,83 Eur. Dňa 22.8.2003 uzavreli Y. N. a F. N. so Štátnym fondom rozvoja bývania Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úver vo výške 700.000,- Sk/23.235,74 Eur. Dňa 10.11.2004 uzavreli F. N. ako dlžník a Y. N. ako spoludlžník s veriteľom Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere s dohodnutou výškou medziúveru 350.000,- Sk/11.617,87 Eur.

33. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne ak žalobu, ktorá sa týkala určenia (veci do dedičstva) ohľadom sumy 31.050,035 Eur s príslušenstvom, ktorú vyčíslil právny predchodca žalobcu postupom (sumu 62.100,07 Eur t.j. rozdiel sumy 135.000,- Eur kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy zo dňa 25.5.2011 a sumy 72.899,- Eur vyplatené ľarchy, ktoré viazli na nehnuteľnostiach, ktorý vydedil dvoma), a ktorá mala predstavovať podiel právneho predchodcu na spoločne nespotrebovaných finančných prostriedkoch za predaj nehnuteľnosti, zamietol. Avšak vec nesprávne právne posúdil, keď neskúmal unesenie dôkazného bremena na strane žalobcu, ktorý podľa odvolacieho súdu toto neuniesol. V prvom rade bolo už na pôvodnom žalobcovi v konaní preukázať, že ku dňu zániku

manželstva, t. j. ku dňu právoplatného rozhodnutia o rozvoďte (so žalovanou 1.) dňa 1.2.2012, existovali nespotrebované finančné prostriedky z predaja nehnuteľnosti, ktoré podľa obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 25.5.2011 (okrem iných) v sume 59.100,07 Eur mali kupujúci zaplatiť na účet predávajúcich č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v G., a.s., pričom v konaní strany nespochybnili, že uvedený účet bol účtom predávajúcich - Y. N. a F. N.. Teda ani následne zo strany žalobcu nebol označený žiaden dôkaz na preukázanie uvedeného, teda ani dôkaz na preukázanie existencie sumy 31.035,- Eur (napr. na účte žalovanej 1.) s príslušenstvom ku dňu smrti Y. N. (13.3.2014). Až v prípade, ak by žalobca existenciu uvedenej sumy preukázal ku dňu zániku manželstva poručiteľa, bolo by na žalovanej 1. (resp. žalovaných), aby predložili dôkazy preukazujúce opak, resp. že k ich spotrebe došlo na úhradu spoločných dlhov, resp. dlhov poručiteľa. Odvolací súd má za to, že nemôže sa stať súčasťou dedičstva pohľadávka, ktorej existencia nebola ku dňu smrti poručiteľa preukázaná (teda niečo čo by mali byť predmetom vypořádania BSM).

34. Námietku žalobcu, že žalovaná 1. nemala od nebohého Y. N. žiadne splnomocnenie k tomu, za akú cenu môže nehnuteľnosť predať, preto ju predať za sumu ako predala nemala, považuje odvolací súd za nedôvodnú s poukazom na obsah (všeobecnej) plnej moci zo dňa 9.3.2011, označenej už v odseku 32 ako aj záver súdu prvej inštancie, že tvrdenie žalobcu, nevedel čo podpisuje a že splnomocnenie mu bolo iba podsunuté, je účelové, keď žalobca sa podpisoval aj do knihy osvedčovania pravosti podpisov, pričom jeho podpis bol overený notárom. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že pri zastúpení na základe plnej moci je potrebné rozlišovať medzi dohodou o plnej moci a samotnou plnou mocou. Dohoda o plnej moci (splnomocnenie) čiže dohoda o zastúpení je zmluva medzi splnomocniteľom a splnomocnencom, ktorou sa splnomocnenec zaväzuje zastupovať splnomocniteľa v dohodnutom rozsahu, poprípade za dohodnutých podmienok. Uzavretím tejto dohody vzniká vnútorný právny vzťah zastúpenia medzi zastúpeným a splnomocnencom. Plnomocnenstvo je jednostranný právny úkon splnomocniteľa, určený tretej osobe, v ktorom splnomocniteľ prehlasuje, že si zvolil splnomocnenca, aby ho v rozsahu uvedenom v plnej moci zastupoval. Akékoľvek interné pokyny, príkazy, zákazy, obmedzenia, či výhrady stanovené v dohode o splnomocnení, avšak nevyjadrené v samotnej plnej moci, nemajú voči tretím osobám žiadne právne účinky, ibaže sú im známe. S ohľadom na uvedené vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu takej dohody o plnej moci so žalovanou 1., v ktorej by boli dohodnuté konkrétne zmluvné podmienky vo vzťahu ku kúpnej cene. Žiadne zákonné ustanovenie neobsahuje povinnosť, aby dohoda o plnej moci, resp. plná moc obsahovala aj konkrétne dojednanie o výške kúpnej ceny, ktorá je podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že samotný žalobca v odvolaní poukázal na postup pôvodného žalobcu, ktorý sa pre zjednodušenie veci domáhal vyplatenia polovice kúpnej ceny, ktorú si ponechala v plnej výške pre seba žalovaná 1., po odpočítaní všetkých dlhov, ktoré boli povinní obaja bývalí manželia splatiť, z čoho možno vyvodit', že už pôvodný žalobca nenamietal platnosť kúpnej zmluvy zo dňa 25.5.2011, ani skutočnosť, že časť kúpnej ceny bola použitá na uhradenie spoločných dlhov poručiteľa a žalovanej 1.

35. S ohľadom na uvedené v odseku 34 sa odvolací súd nestotožnil s námietkou, že v odseku 19 odôvodnenia rozsudku okresný súd uvádza nepravdu, že kúpna cena z predaja domu patriaca do BSM bola spotrebovaná na spoločné dlhy.

36. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou, že odseky 20, 21, 22 napadnutého rozsudku sú nepreskúmateľné, keďže bližšie ani neuviedol v čom vidí ich nepreskúmateľnosť. V odseku 20 a 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd citoval ustanovenia § 144 a § 145 Občianskeho zákonníka (druhá hlava časť bezpodielové spoluvlastníctvo), ktoré upravujú vzťahy manželov pri správe spoločnej veci, bolo to zrejme z dôvodu, že sa zaoberal aj dohodou o plnej moci zo dňa 9.3.2011, ktorá sa týkala kúpnej zmluvy zo dňa 25.5.2011, ktorou boli prevedené nehnuteľnosti poručiteľa a žalovanej 1., ktoré nadobudli počas manželstva. V odseku 22 odôvodnenia okresný súd označil listinný dôkaz Dohodu o plnej moci, ktorý je založený na čl. 57 spisu.

37. V odseku 23 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že okrem dlžôb vrátených žalovanou 1. mal poručiteľ aj iné dlhy a nedoplatky, s čím sa odvolací súd stotožnil, keďže uvedené vyplýva z obsahu uznesenia sp. zn. 8D/42/2014, Dnot 64/2014 zo dňa 11.6.2014 označené v odseku 33. Záver súdu prvej inštancie, že žalovaná 1. postupovala zákonným spôsobom na základe plnomocnenstva, pri vrátení spoločných úverov, pôžičiek a dlhov, možno vytknúť len do tej miery, že z dohody o plnej moci nevyplýva konkrétny spôsob úhrady kúpnej ceny kupujúcimi, čo však nevylučuje možnosť dohody o úhrade kúpnej ceny spôsobom uvedeným v kúpnej zmluve zo dňa 25.5.2011 (čl. II.).

38. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

39. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

40. Odvolací súd svojím postupom doplnil právne posúdenie preskúmvanej veci, čím odstránil stručnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie, uvedením nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu a to k absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (§ 220 ods. 2 CSP) vo vzťahu k odôvodneniu zamietnutia žaloby. Zároveň podľa odvolacieho súdu teda nedošlo ani k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

41. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej vo výroku I., ako aj v časti náhrady trov konania vo výroku II. (osobitne nenapadnutého osobitnou odvolacou argumentáciou, v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

42. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalovanej odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

43. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sporovej strany, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jej práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

44. Žalovaní majú voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).